

DOMINIK

nem akar feljebb nőni.
fél, hogy nemsokára eléri majd a késeket.
most még tőlem kéri el a cukrot,
de vágyai már emberek körül keringenek
és megvilágítják a testeket, mint a Hold.

nem vagyok felelős érte. mindig fizettem a
fogamzástáplót a nőknek
és rovarirtót szórtam a rózsatövekre.
végül mind elhidegültek,
egy idő után az utolsó sem beszélt hozzám
Dominik azt mondta,
ő zárta magára az anyját.

kertemben vadrózsák nőttek,
pont alkalmasak arra, hogy megsértsék egy gyerek kezét.
ekkor tájt érkezett meg Dominik,
nem hasonlított rám, szőke volt,
mintha a negatívom lenne

először nem akartam beengedni,
féltem, hogy már vannak fogai,

később bekísértem a házba.
levágtam a haját, hogy ne kelljen látnom a színét,
aztán megittam tejjel egy bögrét,
és letettem elé.

36 DOMINIK

egyre jobban félek Dominiktól.
nemsokára
belenő majd az összes ruhámba
elférnek fejében gondolataim
még visszahozza a labdákat, amiket eldobállok,
később ugyanígy veszi majd a szájába
csúnya szavaim

most még észre se lehet venni mindig,
átlátszó, mint egy angyal,
nem beszél hozzám,
de a hangját hallhatom.

láthatom a száját.
úgy nőnek benne a tejfogak,
mint a jégcsapok.

